

חַת"ת לַשַּׁבֵּת קוֹדֵשׁ פְּרָטִית מִטּוֹת-מִסְעֵי שַׁבֵּת מְבָרְכִים מְנַחֵם אָב כ"ו תמוז, ה'תש"פ

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִש"י

לומדים אודות עיר מקלט. משה מלמד שהדור הזה לא יוכל להנשא לאנשים משבט אחר. בחמש אתמול למדנו שמשה צריך לקדש 6 ערים לעיר מקלט, בעת נלמד את הצווי עליהם. בשבני ישראל חיו בארץ ישראל, אם מישהו חס ושלום הרג אדם אחר בשוגג, בגלל שלא היה זהיר, הרוצח צריך לנוס אל עיר מקלט. אחרת, מישהו מהמשפחה של אותו אדם שהרג יכול להרוג אותו (זה נקרא, גואל הדם).

לשם כך הקדישו שש ערים. שלוש בכל עבר של הירדן. עיר המקלט עוזרת לאדם רק אם הוא הרג בשוגג, לא אם הוא הרג במזיד (בכוונה). התורה מסבירה כיצד בית הדין מחליט אם אדם הרג בשוגג או במזיד.

ברגע שאדם נס לעיר המקלט, הוא נמצא במקום בטוח. לגואל הדם אסור להרוג אותו שם, אלא אם הוא עוזב את עיר המקלט.

האדם צריך להשאר בעיר המקלט, עד לפטירת הכהן הגדול. אם הוא עוזב את עיר המקלט, לגואל הדם יש מצוה להרוג אותו.

לאף אדם אסור לשלם כופר - כסף כדי לא לנוס לעיר המקלט. קיום המצוה הזו יגרם לכך שה' יוכל לדור בארץ ישראל בטוהרה.

אחת מהמשפחות של שבט מנשה (המשפחה שממנה הגיעה צלפחד) נגשו למשה ובקשו, "אם הבנות של צלפחד ינשאו לאדם משבט אחר, הרי שהנחלה שלהם בארץ כבר לא תהיה חלק מהנחלה של שבט מנשה, היות ובניהם יהיו שיכים לשבט אחר, האם זה הוגן?".

משה אמר להם שהבנות של צלפחד, או כל אחד אחר מהדור הראשון שנחל בארץ ישראל, מתרים להנשא רק לשבט שלהם.

לכן מחלה, תרצה, חגלה, מלכה ונועה כלן התחתנו עם אנשים מהשבט שלהם.

אלו המצוות שמשה למד את בני ישראל כשהם היו ליד הירדן מול יריחו.

חזק חזק ונתחזק!

סימנו את חמש במדבר, החמש הרביעי של התורה.

תהלים / יום כ"ו לחדש מחצית שנייה של פרק קי"ט

התהלים של היום הם המחצית השנייה של הפרק הארוך ביותר בתהלים. בארמית נקרא הפרק הזה תמניא אפי= שמונה פנים, בגלל שישנם שמונה פסוקים המתחילים בכל אחת מאותיות האלף בית.

היום אמרים את הפסוקים המתחילים באות מ' עד לפסוקים המתחילים באות ת'.

אחד הפסוקים הוא " **תען לשוני אמרתך**". חסידות מסבירה שכשיהודי לומד תורה ה' לומד תורה אתו.

איך?

מילות התורה שאנו אומרים לא הומצאו על ידי משה רבנו, התנאים האמוראים והצדיקים. אלו הם מילים שה' אמר! באשר חוזרים על המלים, בעצם ה' אומר את המלים ואנו חוזרים אחריו.

תניא / אגרת התשובה פרק י' (כ"ו תמוז שנה פשוטה)

חזרה קצרה על הנלמד עד כה: לפעמים יהודי יכול חס ושלום לעבור עברה. לכל העברות לא משנה מאיזה סוג, אדם צריך להחליט שהוא לא יחזר עליהם שוב וחס ושלום לא יעשה משהו שה' לא רוצה. על ידי נתינת צדקה (ומעט צומות אם יכול) הוא יחזר ויתחבר לה' כמו שהיה קודם.

הסברנו שכשיהודי עובר עברה, הנשמה שלו מקבלת חיות מהטמאה. כשהוא עושה תשובה הנשמה שלו חוזרת לקבל חיות מהקדשה.

האדמו"ר הזקן למד כמה דרכים איך לגרום לכך שהתשובה תתקיים לתמיד ולא נעבר עוד את אותה עברה – זוהי תשובה תתאה.

כשאדם לומד עוד תורה ומקיים יותר מצוות מאשר קודם, בחיות רבה יותר הוא עושה תשובה עילאה. תשובה שהיא כפרה עבור עברות מסויימות שתשובה תתאה אינה מכפרת עליהם.

בתניא של היום האדמו"ר הזקן אומר לנו שתפלה בכונה מיחדת ובחיות היא גם חלק מתשובה עילאה. עלינו להתפלל בכונה מיחדת בפרט בקריאת שמע ופסוקי דזמרא יחד עם למוד תורה וקיום מצוות בחיות יתרה. באופן כזה אנו עובדים את ה' בדרך חדשה בכל שלושת הקיום- תורה עבודה (תפלה) וגמילות חסדים.

היום יום / כ"ו תמוז

לפעמים אפשר לחשב שהדבר החשוב ביותר הוא למוד תורה מכיון שאנו לומדים את תורת ה' ומבינים דברים חדשים. אבל כשמתפללים, לא לומדים שום דבר חדש, לכן אנשים לפעמים נטו לחשב שלא כדאי להקדיש זמן לתפלה- רק תאמרו את המלים ולכו ללמד תורה.

היום הרבי מלמד אותנו עד כמה תפלה היא דבר מיחד.

כשיהודי לומד תורה, הוא לומד ומבין משהו, הרגשות שלו הם כמו של אדם שלומד ממורה.

אבל תפלה היא משהו מיחד יותר, כשיהודי מתפלל הוא חושב על ה' באופן נעלה יותר מפל דבר שנתן להבנה. והוא מרגיש את קרבת ה' אפילו יותר מאשר תלמיד לרבו. הרגש שלו בתפלה הוא כמו ילד

ספר המצוות / מצוות עשה ר"ז, לא תעשה ש"ב, עשה ר"ה, לא תעשה ש"ג

בספר המצוות היום לומדים ארבע מצוות בנושא אהבת ישראל:

1. **מצוות עשה ר"ז** - מצוה מיחדת לאהב את גר הצדק - גוי שהפך להיות יהודי. שלושת המצוות הבאות נובעות מאותו פסוק - שלא לשנא מישהו אחר, במקום זה יש לומר לו שעשה משהו שגוי, אבל אסור לבייש אותו בפעושים זאת.
2. **מצוות לא תעשה ש"ב** - אסור לשנא מישהו ואם אדם עשה משהו שמכעיס אותנו, אסור לכעוס עליו בלבנו. במקום זה צריך לדבר אתו ולראות מה נתן לעשות כדי להתידד שוב.
3. **מצוות עשה ר"ה** - צריכים להעיר לאדם אם ראינו שעבר עברה, אבל רק באופן שלא יבייש אותו חס ושלום!
4. **מצוות לא תעשה ש"ג** - אסור לבייש יהודי אחר.

רמב"ם / הלכות דעות פרקים ג', ד', ה'

ברמב"ם היום לומדים ביצד יהודי צריך להתנהג מדי יום:

- פרק ג'.** - לומדים שאדם צריך לודא שהדברים שהוא אומר או עושה הם מה שה' רוצה. במקום סתם לשחק בחוץ בשביל הכיף, או לאכול אכל בריא בגלל שלא רוצים ללכת לרופא, או לישון בגלל שאוהבים לישון - צריכים לקיים את כל הדברים האלה בגלל שכך דואגים לעצמנו ולגופנו, והנשמה שלנו צריכה גוף בריא וחזק כדי שנשתמש בו לקיים הרבה מצוות.
- פרק ד'.** - הרמב"ם מלמד דרכים רבות ביצד להשאיר בריא. ומה כדאי לאכול כדי לשמור על הבריאות. אחד הדברים שהרמב"ם מצין הוא שאדם לא יאכל יותר מדי קמח לבן. (קמח שאינו מלא).
- פרק ה'.** - לומדים על התנהגות אנושית (מענטש) וצנועה. דרוך שהיא שונה מכל העולם. יהודי צריך תמיד ללבש בגדים נקיים ולא לצעק בפשהו מדבר.

דרכי החסידות / הלכות בית הבחירה

הרבי אומר שאם לומדים הלכות בית הבחירה במהלך שלושת השבועות, מעוררים אצלנו ענין החרבן ומזרזים את הקמת בית המקדש השלישי.

בעזרת הנשים של בית המקדש היו ארבעה חדרים הנקראים "לשכות". שהיו בכל אחת מארבע הפנות של עזרת הנשים. להלן שמותיהם ולמה שמשו:

1. **לשכת השמנים** - בלשכה הזו נתן היה לקנות יין, שמן וסלת לקרבנות. מרבית הקרבנות זקוקים למצרכים האלו כדי להקריב את המנחה המתלנה לקרבן. אבל התשלום התבצע במקום אחר. קודם כל הלכו לשלם על פי סוג המנחה אותה רצו להביא ולקבל פתק שאתו נגשים ללשכת השמנים ומקבלים את הכמות המתאימה של הקמח, היין והשמן.
2. **לשכת המצורעים** - הלשכה הזו הייתה המקום שאליו הגיע המצרע כדי להטהר.
3. **לשכת הנזירים** - הלשכה הזו הייתה המקום אליו הגיע הנזיר כדי לסיים את נזירותו. קרבן השלמים שלו בשל בלשכה וגם השער שלו (שאותו גדל בימי הנזירות) נשורף באש בחדר

הזה.

4. **לשבת העצים** - הלשכה הזו הייתה המקום שבו החזיקו את העצים עבור המזבח. כהנים שלא יכלו לעבד (למשל בגיל מבוגר מדי או שהיה להם מום) היו בודקים את העצים כדי לוודא שהם אינם נגועים בתולעים.